

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Данас, браћо и сестре, две врсте благовести Света Црква износи пред нас. Прва је благовести коју је архангел Гаврило донео Светој Богородици, девојци испрошеној, зарученој за старца Јосифа по обичају јеврејскоме, а у ствари заветованој Богу како је она сама изјавила. А архангел Гаврило долази и јавља јој до тада нечувену вест на кугли земаљској да ће она родити, и родити Сина Божијега. *Падуј се блајодатна Госѿог је с Тобом* беше поздрав архангела Гаврила. Да ли је Господ само тада био са њом, а сваки ко је био са родом људским до тада, то је питање, браћо и сестре! Јер до доласка Господа Христа тешко је било рећи да је са нама Господ. А Света Дјева Богородица уплаши се и рече *какав би ѿ ѿоздрав био до сада ја никад нисам чула?* Онда јој анђео објашњава „ево родићеш сина и надени му име Исус“ –што значи Спаситељ. Она опет пита „а како ће то бити кад ја не знам за мужа?“ „Дух Свети доћи ће на тебе и сила Вишњега осениће те и зато оно што ће се родити биће свето и назваће се Син Божији.“ Речи до тада нечувене у роду људскоме! А Света Дјева Богородица васпитана у храму, знала је да своју вољу увек потчињава вољи Божијој, она и овога пута рече: „Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи Његовој.“ Тиме је она изразила своју спремност да послужи у домостроју људскога спасења јер рађа сина Исуса, који доноси име од архангела Гаврила, а што значи Спаситељ. Од чега спасава Он род људски? Од онога у чему је род људски до тада пребивао. Пребивао је у греху, одлазио у смрт, а иза греха и смрти над родом људским је господарио ђаво. То је та црна троглава аждаја – грех, смрт и ђаво. А Христос нас од тога ослобађа зато је Он Спаситељ рода људскога. Не једнога народа, не једнога језика, не једне државе него свих људи свих времена, свих боја коже, свих језика које говоре, само је потребно Њега вером прихватити, примити и по Његовој науци живети овде на земљи да би смо били спашени.

Господ Христос је заиста, испунило се ово што је архангел Гаврило јавио Светој Богородици, она је родила Сина Божијега, Он је одрастао и проповедао народу своју божанску науку потврђујући је чудесима разним: слепима је давао вид, глухима давао слух да могу да чују, хромима давао снагу да могу да ходе, губаве чистио, мртве васкрсавао... Све је то било у циљу да покаже пред народом своју божанску силу да је Он заиста тај обећани Месија – Спаситељ. Света Богородица је, дакле, посредник нашега спасења, Она се удостојила те велике милости и части код Бога да буде управо Она та кроз коју се испунило пророштво пророка Исаије, на неколико стотина година пре овог догађаја, који је прорекао и рекао *ево девојка ће зај̄руднеѝи и родиће сина који ће се зваѝи Емануило шѝо значи с нама Бої*.

Али, Господ Христос је своју науку и свој живот крунисао једним исто небивалим чудом, чудом Свога Васкрсења чиме је победио смрт, тог највећег и најљућег непријатеља рода људскога. А као залог тога васкрсења што је Господ учинио и обећавајући свима људима да ће васкрснути, данас имамо још једну благу вест, радосну вест а то је васкрсење четвородневог Лазара, пријатеља Христовога у чију кућу је Господ долазио више пута, где је био дочекиван као од пријатеља, којег је Христос волео, и он је Христа волео, у кога су биле две сестре Марта и Марија, и дошло је по промислу Божијем до тога да се Лазар разболео а Христос је био мало даље од Витаније где је Лазар живео. Марија и Марта као сестре које воле свога брата јавиле су Господу, послале поруку, не преко мобилних телефона, тада тога није било, али су јавиле да је брат њихов Лазар болестан, али рекле су *оноїа коїа љубиш болесѝан је*. Христос је чуо то, знао је то и од раније, али је остао ту у месту где су били још два дана. Стиже друга вест да је Лазар умро. Онда Христос говори својим ученицима *Лазар ѝријаѝељ наш засѝа*. А ученици кажу па добро ако је заспао устаће, значи пробудиће се јер сан је знак

оздрављења, оздравиће. Тада им Господ отворено рече *Лазар ѿријашељ наш умре*. Него добро је, драго ми је да нисам био тамо да се покаже сила Божија. И онда крећу они у Јудеју, у Витанију, Њега дочекују сестре уплакане са мноштвом народа који су дошли да их теше. Најпре је чула Марта изашла пред Господа, пала пред ноге Његове и у сузама завапила: „Да си Ти био овде не би мој брат умро.“ А тада Господ објашњава и њој и свима нама: „Ја сам васкрсење и Живот, који верује у Мене иако умре живеће“ и брат твој ће васкрснути. Марта је знала за пророштва о општем васкрсењу на крају света па је рекла *знам, знам да ће васкрснути у ѿоследњи дан*. А Господ јој још појашњава па каже *браћу твоју ће васкрснути сада, верујеш ли у ѿо?* Она је рекла *да верујем*. У томе она одлази и јавља сестри Марији која такође долази са истим речима, жалећи *да си био овде не би мој браћу умро*. И народ са њима, ишао је заједно са тим сестрама, Господ упита где сте га сахранили, где сте га положили? Зашто то Господ пита? Он је знао где је Лазар сахрањен јер је Син Божији, све је знао, али ради народа је хтео да народ види да Он показује славу Божију. И сестре рекоше дођи да видиш. Кретоше ка гробу, кад су тамо дошли пећина једна, на њој камен наваљен уместо врата и то је гробница Лазарева. И Господ нареди ту људима око себе *склонише ову ѿлочу*. А Марија рече *Господе већ смрди, четвори дана је у гробу!* Замислите кад сестра за брата мора то да посведочи! Распада се. А то је исто речено да би чудо било што очигледније, што веће. До тада је Господ учинио неколко васкрсења, кћер Јаира кнеза, сина Наинске удовице, али овога чуда није било. Да мртвац који се разлаже, који већ заудара да он оживи. А Господ подиже очи к небу, помоли се Оцу своме Небескоме и онда нареди, нареди као живоме човеку *Лазаре изађи напоље!* И гле Лазар излази увијен у платно, како сахрањују, изађе напоље и онда кад виде народ шта је било запрепастили су се сви и многи тада вероваху у Њега. То је такође, браћо и сестре, једна блага вест,

једна радосна вест, једна благовест поред оне што је донео архангел Гаврило, блага вест да је смрт сан од Господа Христа из кога Господ може да пробуди. И у данашњем светом тропару овога празника говори се да је ово васкрсење било као потврда нашега васкрсења, једна гаранција. Уверавајући нас у свеопште васкрсење Господ је васкрсао Лазара не ради себе, не само ради Лазара као пријатеља него ради целог рода људскога да би то васкрсење било залог и гаранција да васкрсење чека свакога од нас. Као што је Лазара позвао по имену *Лазаре изађи из гроба* тако ће свакога од нас по имену позвати у дан Страшнога Суда, Петре, Марко, Јанко изађите из гробова својих. А тада, шта нас тада чека, браћо и сестре? Чека нас оно што смо у овоме животу овде припремили себи. До гроба и кроз гроб сви пролазимо али после гроба имају два пута, један води у живот вечни у Царство Небеско, у вечно блаженство, а други води у пакао огњени, у муку вечну. Вечност је дар Божији свима људима независно од нашег живота, али квалитет тога живота вечнога зависи, браћо и сестре, од нас самих. Зато Света Црква учи нас Јеванђељем Христовим како треба да живимо у овоме свету ради онога живота вечнога у Царству Небеском. Да верујемо у Господа Христа, јер каже „сваки који верује у Мене иако умре живеће“ каже Господ. Иако умре живеће! И сваки који верује неће видети смрти никада. Вавек неће видети смрти, у смислу да ће га нестати потпуно. Таква смрт не постоји. Јер ова смрт кроз коју сви пролазимо је сан после кога човек спава једно време из кога Господ онда буди и диже све нас.

Данашња два велика празника Благовести, посвећене Светој Богородици, и васкрсење Лазарево - Лазарева субота, јесу наговештај још једног великог празника коме идемо у сусрет, коме смо се припремали седам недеља постом и молитвом, светом тајном покајања и исповести, идемо у сусрет Васкрсењу Христовоме.

Дакле, Господ Христос који је учинио ово дивно чудо, Он је то потврдио и својим васкрсењем и тиме нама људима оставио сигуран пут и сигурну гаранцију да ћемо и ми у последњи Дан овога света и века васкрснути и поново постати заједно душа и тело наше.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице која нам је родила Спаситеља нашега, и молитвама Светог четвородневног Лазара, и свих светитеља Божијих, да нам дарује Господ снаге, духовне и телесне, да у овоме животу проживимо Јеванђеље Христово онако као што је Света Богородица живела да би смо када пођемо одавде могли да будемо наследници вечног живота у Царству Христа Бога нашега и да тамо славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.